

Sygn. akt IX U 303/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania E. S. (E. S.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

o podleganie obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym i wysokość podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C.

z dnia 6 grudnia 2017 r. nr (...)

oddala odwołanie.

Sędzia

Sygn. akt IX U 303/18

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z 6 grudnia 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w C., na podstawie art. 83 ust.1, art. 68 ust. 1 pkt 1, art. 38 ust. 1, art.6 ust.1 pkt 5, art. 9 ust 1 i ust 1a, art. 12, art. 13 pkt 4 i art. 18 ust. 8 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził w pkt 1, że ubezpieczona E. S. jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresach od 02.02.2012r. do 30.09.2012r., od 01.01.2015r. do 31.01.2015r. oraz od 01.11.2016r. Nadto w pkt 2 decyzji organ rentowy ustalił podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe dla E. S. jako wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. w wysokości: 02/2012r. – 2.042,65zł, 03-09/2012r. – 2.115,60zł miesięcznie, 01/2015r. – 2.375,40zł, 11-12/2016r. – 2.433,00zł miesięcznie, 01-10.2017r. – 2.557,80zł miesięcznie.

W uzasadnieniu organ rentowy podniósł, że w okresach wskazanych w decyzji ubezpieczona nie miała innego tytułu do ubezpieczeń społecznych poza posiadaniem statusu wspólnika jednoosobowej spółki z o.o.

Ubezpieczona w odwołaniu od decyzji domagała się jej zmiany poprzez ustalenie w pkt 2 zaskarżonej decyzji podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe dla płatnika składek E. S. jako wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. za okres od lutego 2012r. do września 2012r. w wysokości 0,00zł, gdyż za ten okres składki na ww. ubezpieczenia uległy przedawnieniu.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji. Organ rentowy dodał, że podniesiony zarzut przedawnienia jest nieuprawniony, gdyż instytucję przedawnienia można odnieść wyłącznie do dochodzenia należnych składek, a nie do określenia podstawy ich wymiaru oraz ustalenia podlegania lub niepodlegania ubezpieczeniom społecznym. Natomiast zaskarżona decyzja nie ma charakteru wymiarowego, gdyż taki charakter miałaby decyzja ustalająca wysokość zaległości składkowych odwołującej jako płatnika składek. Na poparcie swojego stanowiska organ rentowy przytoczył uchwałę Sądu Najwyższego z 9.06.2016r., sygn. akt III UZP 8/16.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona od 2.02.2012r. do nadal jest jedynym wspólnikiem (...) sp. z o.o. z siedzibą w K..

Za okres od 02.02.2012r. do 31.01.2015r. oraz od 01.11.2016r. do nadal nie złożyła w organie rentowym dokumentów zgłoszeniowych, wyrejestrowujących, rozliczeniowych oraz płatniczych jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

W okresach wskazanych przez organ rentowy w zaskarżonej decyzji, w tym w okresie spornym od 02.02.2012r. do 30.09.2012r., ubezpieczona nie posiadała innego tytułu podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym – w okresie od 05.04.2011r. do 30.09.2012r. była zatrudniona na podstawie umowy o pracę w (...) Sp. z o.o. w K. i osiągała wynagrodzenie niższe niż minimalne.

Podstawę wymiaru składek ubezpieczonej, jako wspólnika jednoosobowej spółki z o.o. stanowią kwoty: w lutym 2012r. – 2.042,65zł, a od marca do września 2012r. – 2.115,60zł miesięcznie, tj. w kwoty jak w zaskarżonej decyzji, tj. 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek w roku 2012 - kwoty 3.526 zł.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z dokumentów.

Zgromadzony materiał dowodowy Sąd uznał za kompletny i przekonujący, przez co mogący stanowić podstawę rozstrzygnięcia.

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art.6 ust.1 pkt.5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (j.t. Dz. U. z 2017r., poz. 1778 ze zm.), zwanej dalej ustawą, obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność gospodarczą.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 6 pkt 4 ustawy za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się wspólnika jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością.

Osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym obowiązkowo podlegają również - stosownie do art.12 ust.1 ustawy - ubezpieczeniu wypadkowemu.

Ubezpieczona nie kwestionowała pkt 1 decyzji, stwierdzającej, iż ubezpieczona podlega obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym jako wspólnik jednoosobowej spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we wskazanych tam okresach, w tym w okresie spornym od 02/2012r. do 09/2012r.

Ubezpieczona nie kwestionowała także co do zasady wysokości przyjętych kwot stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne za okres sporny ustalone przez organ rentowy, co oświadczyła przed Sądem na rozprawie 15 marca 2018r.

Ubezpieczona podnosiła natomiast zarzut przedawnienia składek powołując się na art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z przepisem art. 24 ust. 4 należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, z zastrzeżeniem ust. 5-6.

W ocenie Sąd zarzut podniesiony przez ubezpieczoną jest bezzasadny.

Nie ulega bowiem wątpliwości, zdaniem Sądu, że art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jako przepis regulujący kwestie przedawnienia należności z tytułu składek nie odnosi się do przepisów regulujących zasady ustalania podstawy wymiaru składek. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w ramach uprawnień wynikających z art. 83 ust. 1 powoływanej ustawy może wydać decyzję ustalającą prawidłowe podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w każdym czasie. Prawo do wydania takiej decyzji nie ulega przedawnieniu. Przedawnieniu, o którym mowa w art. 24 ust. 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych podlegają jedynie należności z tytułu składek.

Sąd podziela stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w uchwale z 9.06.2016r. (III UZP 8/16, OSNP 2016/12/153, LEX nr 2051540, iż „dopuszczalne jest ustalenie w decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych podlegania ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu osoby wykonującej pracę na podstawie umowy zlecenia w sytuacji, gdy należności z tytułu składek na te ubezpieczenia uległy przedawnieniu przed wydaniem decyzji”.

W uzasadnieniu uchwały Sąd Najwyższy wskazał, że: „rezultaty wykładni językowej przepisów prawa ubezpieczeń społecznych, zwłaszcza ustawy o s.u.s., prowadzą do przyjęcia, że upływ terminu przedawnienia składek (aktualnie pięcioletni, liczony od daty ich wymagalności) nie stanowi ani normatywnej, ani faktycznej przeszkody stwierdzenia przez organ rentowy, że konkretna osoba fizyczna w przeszłości podlegała ubezpieczeniom społecznym w okresach, za które płatnik nie odprowadził należnych składek (i których już nie odprowadzi z uwagi na ich przedawnienie). Przepis art. 83 ust. 1 ustawy o s.u.s. w żaden sposób nie nakłada ograniczeń czasowych do wydania przez organ rentowy deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych. Takich granic czasowych, poza którymi organowi rentowemu nie wolno byłoby już rozstrzygać o podleganiu (niepodleganiu) ubezpieczeniom społecznym, nie narzucają również inne przepisy ustawy o s.u.s., w szczególności jej art. 38. W oparciu o rezultaty wykładni językowej art. 83 ust. 1 oraz po dokonaniu całościowej analizy poszczególnych unormowań zawartych w rozdziałach 2-4 ustawy o s.u.s. (zatytułowanych kolejno "Zasady podlegania ubezpieczeniom społecznym", "Zasady ustalania składek na ubezpieczenia społeczne" i "Zgłoszenia do ubezpieczenia, prowadzenie kont i rejestrów oraz zasady rozliczania składek i zasiłków") można zatem uznać, że organ rentowy dysponuje nieograniczonym w czasie uprawnieniem do wydawania deklaratoryjnej decyzji stwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych. Z tego wynika zaś, że taka możliwość (uprawnienie) rozciąga się również na sytuację, w której organ rentowy orzeka o podleganiu ubezpieczeniom społecznym w okresach wstecznych, w odniesieniu do których składki powinny być, a nie zostały uiszczone, a nadto w dacie wydawania decyzji o podleganiu ubezpieczeniom społecznym były już przedawnione (a więc, gdy zobowiązanie składkowe wygasło). (...) dopuszczalność wydania przez organ rentowy decyzji potwierdzającej istnienie (nieistnienie) obowiązku ubezpieczeń społecznych w sytuacji, gdy składki na te ubezpieczenia już uległy przedawnieniu, jest podyktowana przede wszystkim interesem ubezpieczonego, aby mogły zostać rozwiane wszelkie wątpliwości co do jego sytuacji prawnoubezpieczeniowej. Prowadzone w tym kierunku postępowanie przed organem rentowym nie jest

bezprzedmiotowe a z tej perspektywy ma znaczenie drugorzędne ustalenie, czy składki zostały opłacone oraz, czy są nieprzedawnione”.

Dodać przy tym należy, iż zarzut przedawnienia ubezpieczona mogłaby zgłaszać dopiero wobec decyzji organu rentowego określającej wysokość zaległych składek za okres sporny.

Mając powyższe na uwadze Sąd z mocy art. 477¹⁴ §1 kpc oddalił odwołanie nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

SSR del. Renata Stańczak